

[Grete Schødt]

Jeg har kigget lidt på den undersøgelse, Socialforskningsinstituttet har foretaget vedrørende den store del af de gamle, der bor i eget hjem, og den fortæller altså ligesom lidt andre ting. Den fortæller nemlig, at den del af befolkningen, der er mellem 70 og 80 år, er steget væsentligt, og det vil altså sige, at inden for en overskuelig årrække får vi mange flere over 80 år. Så det bliver altså i de næste 10 år, der vil være et øget behov. Dog vil jeg medgive socialministeren, at det største antal får vi efter år 2000.

Jeg vil godt ridse nogle af de ting op, der står i den undersøgelse om boligområdet. Der skal man være meget opmærksom på, at hver femte bolig ikke har bekvemmeligheder som køkken, varmt vand, eget toilet, eget bad og radiatoropvarmning. Vi skal også være opmærksomme på, at vi har fået nogle væsentlige forbedringer på boligområdet, men det er altså sket i en 10-årig periode, og det er for dem, der er mellem 30 og 70 år. Det er altså stadig væk de ældste, der bor i de dårligste boliger.

Så skal man også være meget opmærksom på, hvor stort et antal der har manglende førlighed og har brug for bistand og hjælp i det hele taget. Det er ikke mindre end 10 pct. Og over halvdelen af de 80-årige er afhængige af hjælp. 50.000 over 70 år kan ikke selv gå på trapper eller har meget, meget svært ved det.

Vi skal også være opmærksom på, at 99 pct. af alle vores ældre over 70 år, der ikke bor på institution, har deres egen selvstændige bolig. Mere end 200.000 har problemer med deres bolig, altså ulemper, nærmere betegnet trapper og lign. Hver fjerde ældre bor på 1. sal eller højere uden elevator, dvs. de har meget svært ved at komme ud.

Og hvis vi så ser lidt på, hvordan kontakten er til de ældre – og nu kan jeg se, hr. Jørgen Winther er i salen igen – skal man være meget opmærksom på, at der er 10 pct. af den ældre befolkning, der ikke er i kontakt med egen familie eller pårørende eller andre inden for en måned. I en måned ser man altså ikke et menneske, der er knyttet til én selv. To tredjedele er i kontakt med en nær slægtning måske én gang om ugen.

Jeg vil godt slutte med at sige, at hvis man skal drage en konklusion, så handler det her altså om, at der skal sættes ind ikke mindst på boligområdet, men der skal også sættes ind

med den hjælp, der er så stort behov for, nemlig hjemmehjælp.

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Socialministeren gjorde i sit indlæg meget ud af de ældres boligmæssige situation, og det synes jeg er helt rimeligt og naturligt, og jeg er derfor også glad for, at så mange af talerne netop har berørt det boligmæssige område og i den forbindelse også stillet nogle konkrete spørgsmål til mig, som jeg gerne vil besvare.

Fru Birgitte Husmark og også fru Inger Stilling Pedersen og fru Anna-Marie Hansen her til slut var en hel del inde på et problem, som vi bestemt ikke skal overse, nemlig at vi i relation til den ældreboliglov, som vi vedtog her i 1987, også står over for det problem, at ældre – antallet af ældre over 80 år er, som det også er blevet påvist, stærkt stigende – i mange tilfælde kan have ganske specielle plejebehov, som naturligvis også skal tilgodeses.

Jeg vil i den forbindelse gerne gentage, hvad socialministeren sagde i sit indlæg med hensyn til indretningen af ældreboligerne, nemlig at man ved den enkelte boligs udformning lægger vægt på, at adgangsforhold og planløsning er således udformet, at beboerne kan blive boende, selv om deres eventuelle handicap og dermed plejebehov gradvis øges. En del af boligerne kan indrettes, så der kan udføres samme pleje som i plejehjem, mens andre vil kunne indrettes til brug for mindre plejekrævende beboere.

Det, der er tanken, er altså i denne boligform også at integrere det, vi før i tiden kaldte deciderede plejehjem, sådan at de nu altså hænger sammen med de selvstændige boliger og vi kommer væk fra det institutionspræg, som det er mit indtryk at alle her i salen har været enige om at arbejde sig bort fra.

Men jeg vil dog gerne sige, at loven giver stadig væk kommunalbestyrelsen mulighed for i ganske særlige tilfælde – det er ældreboliglovens § 4 – at beslutte, at ældreboliger ikke forsynes med selvstændigt køkken, det vil altså sige at opføre det, som vi i dag forstår ved plejehjem.

Jeg vil godt give fru Birgitte Husmark, der især var inde på dette problem, ret i, at det måske især i større byer kan være berettiget igen at indføre det plejehjemsbegreb, som vi kender i dag, netop til den type af ældre, som er særlig